

[Kurt Hansen.]

komme til at gå. Jeg kender i hvert fald flere konkrete eksempler på, at unge mennesker på 18-19-20 år, som ikke har haft tilstrækkelig lang tids lønarbejde, har været henvist til at hæve 120 kr. på socialkontoret hver uge for at eksistere. Det er dette grundlag, vi finder værende totalt utilstrækkeligt.

Men når vi fremsætter dette forslag, som går lidt videre end principperne for lovgivningen omkring a-kasserne, er det også, fordi vi mener, det er en nødvendig forudsætning, at de unge mennesker, allerede mens de går i skolen, kommer til at snuse til, hvad fagforeningsarbejde er for noget, at de bliver integreret med nogle kammerater, der har nogle faglige interesser, at de kommer til at snuse til det arbejde. Det finder vi værende meget væsentligt.

Der har jo netop, som det er blevet sagt — jeg tror, det var fru Ritta Ahm, der sagde det — været nogle diskussioner i gang omkring ungdomsarbejdsløsheden generelt, og her er det kommet frem — jeg kan ikke lige huske tallene — at de unge mennesker mange gange er isoleret, at de ikke rigtig ved, hvad de skal tage sig til, og at det til en vis grad kan føre til en kriminalisering. Man kan være med til at skabe samfundstabere, fordi de unge står totalt isoleret med 120 kr. om ugen. Derfor vil vi godt være med til, at de unge mennesker også bliver fagligt aktive.

Der blev spurgt, om man kan lovgive om, hvilke folk der skal være medlem af en forening. Det er ikke et spørgsmål om, hvilke folk der skal være medlem af en forening — det sagde hr. Kaj Poulsen — men om, hvilke folk der kan være medlem af en forening, og vi er naturligvis ikke tilhængere af grundlaget, som det er i dag, hvor man skal være 17½ år for at oppebære arbejdsløshedsunderstøttelse. Jeg ved godt, det er blevet fremstillet udadtil, som om man skal være 17 år, men det er for at blive medlem af en a-kasse; man skal reelt være 17½ år for at oppebære arbejdsløshedsunderstøttelse. Jeg mener, det er en rimelig og fornuftig foranstaltning over for de unge mennesker, der bliver kastet ud i en situation, hvor der står 75.000 foruden dem, at de har mulig-

hed for at få et fornuftigt og rimeligt eksistensgrundlag.

Som sagt, vi ønsker ikke at være med til at lave en opsplitning af a-kasserne. Vi mener sagtens, at man kan beholde den afgrænsning, man har i dag, også hvis principperne i dette forslag blev gennemført.

Jeg må naturligvis til sidst erklære, at jeg er totalt uenig i de forslag, der har været fremme omkring en fælles arbejdsløsheds-kasse for alle. Det er noget af det, som VS har talt meget kraftigt imod. Det er ikke sådan nogle principper, vi går ind for. Dette, for at det skal stå stjerneklart, så der ikke kan være nogen tvivl om den sag i hvert fald.

Abel (CD):

Når hr. Kurt Hansen fastholder, at man ikke kan gå ind for en tværfaglig arbejdsløsheds-kasse, som skulle klare dette her, vil jeg godt sige, at den vurdering, at de unge mennesker ønsker at vælge job eller fag, inden de kommer ud af skolen, er ikke rigtig.

Vi har i Gladsaxe kommune sidste år forsøgt at etablere et 11. skoleår, og meget kort tid før det nye skoleår skulle begynde, meldte alle fra, de havde lige pludselig skiftet mening, men 6 måneder forinden var de alle sammen interesserede. De vidste altså først, hvad de ville, umiddelbart før det nye skoleår skulle begynde.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kurt Hansen):

Jeg skal ikke bestride, at man har nogle konkrete eksempler fra en bestemt kommune på, at de unge mennesker ikke på det tidspunkt, som vi opererer med i dette beslutningsforslag, har kunnet tage stilling til, hvorvidt de ville indgå i det ene eller det andet fag. Men det er klart, at vi opfatter det på den måde, at der nok burde være noget mere orientering om samfundsforhold, om arbejdsmarkedsforhold og en hel masse andre forhold i skolerne. Det er ikke det, forslaget konkret drejer sig om, men det må med i argumentationen, når det modsatte forhold bliver ført frem over for dette forslag, at det ikke kan holde, fordi de unge